730/05

Den 29. august 2005 blev i sag nr. 65.703:

xxxx xxxxx xxxx xx xxxxxxxxx
xx xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Ægtefællen til nu afdøde forsikringstager, der havde ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at udbetale ménerstatning efter et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at udbetale ménerstatning under henvisning til, at forsikringstagerens tilstand ikke var stationær, da han ca. tre uger efter ulykkestilfældet afgik ved døden, og at det derfor ikke har været muligt at fastsætte en méngrad.

Den 8/2 2004 anmeldte nu afdødes ægtefælle, at hendes mand, der var født i 1926, den 3/2 2004 var faldet ned fra en 30 meter høj skrænt, hvor han efter 4½ time var blevet fundet på stranden med en kropstemperatur på 32 grader. Af vedlagte journal fra H. Sygehus fremgår bl.a.:

"03.02.04

…

Cranium: Lavt i panden ca. 2 cm lang flænge. Ingen andre tegn til hovedtraumer.

Ekstr.: Talrige ekskoriationer på begge overekstr. Begge albuer og på knoerne på begge hænder. Let fejlstilling af ve. håndled, men dette var brækket sidste år og pt. reagerer ej på palpation af håndleddet. Ej heller mistanke om fraktur ved systematisk gennemgang af alle 10 fingre. Sv.t. begge UE ses store ekskoriationer på hø. gluteal-

region, begge knæ og begge fødder. Begge UE bevæges frit og der er ingen smerteklager ved palpation.

…

04.02.04

Stabile værdier, vi har testet det hele aftenen og natten.

Pt. opfattes dog som mere cerebralt påvirket, så en CT-skanning vil være relevant på basis af det noget voldsomme traume pt. har været ude for.

Diagnose: Subduralt reinfarkt."

Ved skrivelse af 29/2 2004 til selskabet oplyste klageren, at hendes mand den 28/2 2004 var afgået ved døden.

Efter modtagelse af politiets døgnrapport og journal fra H. Sygehus blev sagen forelagt for selskabets neurologiske og ortopædkirurgiske lægekonsulenter. Herom anfører selskabet ved skrivelse af 24/1 2005 til nævnet:

"Vores lægekonsulenter vurderede, at kundens tilstand efter uheldet den 3. februar 2004 ikke var stationær på tidspunktet for dødsfaldet den 28. februar 2004, ca. 3 uger efter uheldet. Stationærtidspunktet defineres som det tidspunkt, hvor der medicinsk set ikke kan forventes en bedring af skadelidtes gener.

Endvidere fandt de, at det ikke var muligt på baggrund af de foreliggende journaler at fastsætte et varigt mén. Vores lægekonsulenter anførte, at såvel mærker som hudafskrabninger angiveligt ikke ville medfører et varigt mén. Vedrørende det subdurale hæmatom fremgik det af journalen fra H. Sygehus, at dette var i regression, hvorfor det heller ikke var muligt at fastsætte et varigt mén omkring dette."

På baggrund af lægekonsulenternes gennemgang af sagen afviste selskabet ved skrivelse af 23/7 2004 udbetaling af erstatning under henvisning til, at selskabet ikke havde fundet det sandsynliggjort, at nu afdødes ulykkestilfælde ville have medført et direkte erstatningsgivende mén.

Klageren har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at udbetale ménerstatning. Til støtte herfor anfører hun bl.a.:

"Der er for mig ingen tvivl om, at der ved faldet indtrådte en skade, der skulle have bevirket, at forsikringspolicens bestemmelser skulle have været trådt i kraft, idet ulykken havde bevirket, at der var indtrådt en méngrad, der var langt større end 5 %.

Det forhold, at døden indtræder, således at min mand ikke kom til at leve videre, bør ikke få den virkning, at forsikringen ikke bliver aktuel."

Selskabet har overfor nævnet fastholdt sin afgørelse. Således anfører selskabet i skrivelse af 24/1 2005 bl.a.:

"På baggrund af den fornyede gennemgang må vi fastholde vores afgørelse, idet det fortsat er vores vurdering, at kundens tilstand ikke var stationær, da han afgik ved døden ca. 3 uger efter uheldet, og det derfor ikke var muligt at fastsætte en méngrad.

I denne forbindelse skal vi bemærke, at det er kundens efterladte, der har bevisbyrden for, at der kunne fastsættes en méngrad inden kunden afgik ved døden.

Endvidere kan vi henvise til forsikringsbetingelsernes afsnit om erstatning for invaliditet. Af stk. 7.3 fremgår bl.a., at 'Méngraden fastsættes, når de endelige følger efter ulykkestilfældet kan bestemmes'.

Af stk. 7.1 fremgår det også, at der betales erstatning for invaliditet, hvis forsikrede bliver varigt invalideret.

Herudover skal vi henvise til ankenævnskendelse nr. 36.742, 39.070, 39.142, 39.231 og Ivan Sørensens artikel i UfR 2002B.310 samt Dansk Forsikringsret 8. udgave side 921."

Af policen fremgår det, at forsikringen ikke omfatter dødsfaldsdækning.

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder det på det foreliggende grundlag ikke godtgjort, at der forud for forsikringstagerens død var mulighed for at fastsætte et varigt mén efter ulykkestilfældet.

Herefter, og da forsikringen ikke indeholder dødsfaldsdækning, finder nævnet ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand